

Arrest

**nr. 76 677 van 6 maart 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PAUL loco advocaat S. SAROLEA en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, omdat zij haar asielrelaas baseerde op de motieven die door haar broer naar voor werden gebracht in het kader van diens asielaanvraag. In het kader van diens asielaanvraag werd beschikt dat hij geen redenen lijkt te hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo. Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op aspecten van haar asielrelaas waaruit een eigen vrees blijkt, namelijk deze voor familiaal geweld wegens het feit dat verzoekster zich niet wenst te conformeren aan het huwelijk dat haar ouders voor haar hebben geregeld.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of

veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal blijkt dat de nationale (en internationale) instellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekster wijst op de kwetsbare situatie van vrouwen in Kosovo, wat zij wenst te staven met een rapport van de NGO Freedom House d.d. 7 juli 2011. Verzoekster betoogt verder dat de situatie in Kosovo tot op heden bijzonder fragiel blijft en dat corruptie bij overheidsinstellingen een probleem blijft, wat zij wenst te staven met citaten uit het jaarlijkse rapport van het Internationale Rode Kruis van 2010, en het 2010 Country Report on Human Rights Practices van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken. De door verzoekster bijgevoegde informatie vermag geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststelling, gelet op het feit dat de informatie niet in concreto ingaat op de vraag of de Kosovaarse overheid de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet heeft getroffen. Dit blijkt evenwel, zoals hoger reeds bevestigd, afdoende uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe haar vorige verklaringen te bevestigen.

Bijaldien toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER